

[Poulsgaard]

skære ned, når man har råd til den slags luksusproblemer her. Filmbranchen er på vej ud. Små biografrafer er på vej ud. Det er der så mange andre ting der er. Der kommer nye ting ind. Vi kan ikke holde liv i alt det, der er på vej ud, samtidig med at vi skal tage imod det nye.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg har forstået forslaget på den måde, at nogle bedre ydre rammer vil være medvirkende til, at biografraferne bedre kan overleve. Jeg tror nu snarere, at det er det, der foregår inde i selve biografen, som er afgørende for, om en biograf kan overleve. Det skal da ikke afvises, at det betyder noget, at man får et godt indtryk af bygningen, når man kommer ind, men det må dog være forestillingen, man betaler for, som er afgørende for, om der kommer nogle kunder i butikken.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at henvise til et bilag, vi fik i Kulturudvalget for nylig fra Nordisk Film Biografrafer A/S, dateret den 7. november 1990. Heri skriver man om en film, »Notat om Kærlighed«, som har haft 1.000 tilskuere i alt. Det har altså givet en gennemsnitlig billetpris på 6.325 kr., står der. Det er et udtryk for en film, som altså ikke har kunnet sælges. Hvis der bliver produceret alt for mange af den slags film, er det egentlig ikke så sært, at biografraferne har overlevelsesproblemer, og det tror jeg ikke bliver afhjulpet ved nogle ydre rammer.

Man kunne lige så vel nære bekymring for andre institutioner i det nære samfund. Det kunne være lige så relevant at give statstilskud eller offentlige tilskud til renovering af forsamlingshuset, missionshuset eller den lille skole for så vidt. Det er også vigtige institutioner i lokalsamfundet, men jeg tror ikke, at det er en offentlig sag at bruge penge på renovering, for kan aktiviteten i huset ikke holde liv i institutionen, er der nok ikke så mange redningsmuligheder mere.

Men når det gælder biografraferne, må det være kvalitetsfilm, der skal til. Jeg tror egentlig, at pengene er til stede, for den nævnte film, som jeg her citerede for lidt siden, havde kostet godt 6 mio. kr. at producere. Det må da vist være et rimeligt beløb. Man har før kunnet producere gode film for de penge, så vores løsning er: Brug pengene til filmproduktion lidt bedre, så vil biografraferne også kunne overleve!

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil med megen glæde takke ministeren

for den meget positive holdning til forslaget og for den positive holdning, ministeren også har til den problemstilling, der er i vores forslag, nemlig den kedelige tendens – den er jo ikke ny – til nedgang i antallet af biografrafer i Danmark. Det, jeg vil takke ministeren for, er som sagt, at ministeren er opmærksom på problemet. Godt nok kan jeg ikke takke ministeren for, at der her og nu vil komme nogle penge, men jeg kan måske på forhånd takke ministeren for, at både ministeren og medlemmerne af Kulturudvalget løbende kan blive holdt underrettet om antallet af biografrafer inden for det næste års tid. Så kan vi muligvis opdage, at det er stagneret. Det vil glæde alle dem, der har været positive i dag, men hvis man så opdager, at faldet yderligere er blevet forstærket til trods for fifty-fifty-ordningen og til trods for de penge, der blev givet til kopiordningen, og som jeg er fuldstændig enig i er medvirkende til at øge produktionen og gøre det nemmere for de små biografrafer ude omkring i Danmark, hvad så?

Når det er sagt, er det alligevel ikke sikkert, at det kommer til at virke efter hensigten. Her er det, jeg håber meget på, at de ordførere, der i dag har været positive over for vores forslag, også vil være med til at kigge på forholdene om et halvt eller et helt år, for at vi kan få kontrolret, om der er stagnation eller et fortsat fald. Er der et fortsat fald, tror jeg, det er meget vigtigt, at vi får taget sagen op igen og prøver på at skaffe penge, for der er noget, alle ordførerne og selv ministeren glemte at nævne, når vi nu snakker så meget om fifty-fifty-ordningen i forbindelse med filmloven: at det, der er ment med vores forslag, faktisk også er en fifty-fifty-ordning, for hver en krone fra staten skal modsvares af én, hvad enten det er fra kommune, amt, støtteforening eller en anden organisation.

Det er ikke noget med, at staten alene skal finansiere det. Det er helt klart et lokalt, et amtsanliggende. Derfor ønsker vi selvfølgelig også, at de skal være med, men for dem ville det da også være den gulerod, der måske kunne virke i disse for landet så betrængte tider, at staten hjalp med at støtte denne renovering og fornyelse af biografraferne. Det kunne måske få kommuner, der havde det dårligt kulturelt, fordi de godt ville ofre penge, men ikke havde dem, til at sige: Nå ja, så gør vi en ekstra indsats, når staten også vil gå ind. Det vil jeg bede om at man kigger på på et senere tidspunkt, for jeg kan godt se, at selv om man er positiv over for vores forslag, er det ikke muligt i dag at finde pengene.